

Tað kundi enda galið:

Tríggir mans fóru í havið

ÁKI BERTHOLDSEN

Tað kundi verið ein galin endi, tá ið maning av Tjaldrinum í gjáramorgunin royndi at bjarga Nevinum Reyða, sum hevði slitið inni á Kalbaksfjørði og var farin á land har inni.

Men tibetur endaði alt væl.

Vedrið varð av tí ringasta tá ið Nevið Reyða sleit og rak á land.

Boð vórðu send eftir Tjaldrinum sum kom inn á Kaldbaksfjørð at royna at toga Nevið Reyða avafur.

Tríggir mans av Tjaldrinum fóru í gummibáti yvir til Nevi Reyða við enda at gera fast á hann við.

Teir lógu ímillum Nevi Reyða og Tjaldri, tá ið endin bráðliga táttadist upp undir gummibátin, so at hann hólvdist yvir enda og allir tríggir mennir í honum slongdist á bláman.

Teir á Tjaldrinum sóu tilbúðin og teir vóru skjóttir at seta annan bát út, sum bjargaði monnum.

Elmar Høj á Vaktar og Bjargingartænastuni sigur, at mennir vóru allir í flóti-drakt og í vesti, so teir flutu.

Men teir vóru ógvuliga kaldir.

Tann eini maðurin var so illa fyri, at avgjört varð at flyta hann á Landssjúkrahúsið til kanningar og fyri at tey kundu hava eyguni

við honum.

Seinni í gjár frætti Vaktar & Bjargingartænastan, at maðurin hevði tað gott, eins og hinir báðir stavevlagir hansara, sum vóru við honum í gummibátinum.

Elmar Høj sigur, at tað er óvist, hví endin kom at táttast uppundir gummibátin.

Hann sigur, at hóast tað var nógur vindur, vóru tað als ikki so ring líkindi, at tað uppá nakran máta vóru óráð at seta mennir út í gummibáti.

– Hetta er eitt óhapp av teimum, sum alla tíðina minni okkum á, hvat arbeiði okkara mangan ber í sær mangan, sigur Elmar Høj.

Tá ið vit spurdu Elmar Høj um hann metti hend-

ingina álvarsliga, sigur hann, at tað er altíð álvarsligt at missa fólk á sjógv í ódnarveðri. Men hann heldur, at teir vórðu bjargaðir so skjótt, tað læt seg gera.

Tað eydnaðist eisini at bjarga Nevinum Reyða.

Nógur sjógvur var kominn í bátin, men hann varð pumpaður úr.

Nevið Reyða stendur nú á Tórshavnar Skipasmiðju til umvælingar.

Hann er bygdur úr eik í Struer í 1947. Hann er um 30 tons.

Tí valdi eg Fiskivinnuskúlan

Eg eiti Óluva N. Djurhuus. Eri 37 ára gomul og búgvi í Kollafirði

Eftir at hava lokið HF-prógv í 1978, arbeiddi eg á Veiðihagtalstovuni í 7 ár og síðani í Føroya Banka í góð 3 ár.

Sum yngri hevði eg ætlanir um at fara á fiskivinnuskúla í Noregi, men fekk ikki í lag at fara av landinum. Tá so Fiskivinnuskúlin byrjaði í Føroyum, gjørdi eg av, at nú skuldi tað verða, og eg byrjaði saman við teimum fyrstu næmingunum í Vestmanna í 1989.

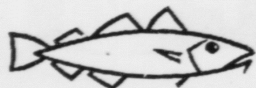
Eg var liðug við 2-ára útbúgvingina á Fiskivinnuskúlanum í 1991 og byrjaði at arbeiða

hjá P/F Fiskaaling við Áir í 1992, har mítt arbeiðsøki serliga hevur verið »Royndir innan havbúnað«.

Sjálv haldi eg, at útbúgvingin á Fiskivinnuskúlanum hevur verið eitt gott grundarlag í mínum núverandi arbeiði, sum mær dárar sera væl.

Eg haldi, at ein fiskivinnuútbúgving eisini er eitt gott tilboð til teirra, sum vilja hava eina vinnuútbúgving, men sum ikki ætla sær undir víðar lestur.

– Tú hevur eisini møguleikan!

Fiskivinnuskúlin

Postrúm 96

350 Vestmanna · Tlf. 24573